

Knjiga proroka Daniela - broj sto dvadeset

Otkrivanje proročkih znakova: razumijevanje ispunjenja biblijskih proročanstava

Jeff Pippenger

2024-03-06

Ispunjenje znakova predloženih suncem, mjesecom i zvijezdama obilno su obradili povjesničari, pioniri adventizma i kroz spise sestre White. Neki od znakova o kojima je Isus govorio nisu tako poznati kao drugi. Malo tko prepoznaje da je „tjeskoba naroda” na „zemlji” imala posebno ispunjenje. Nije im jasno što simbol trešnje „sila nebeskih” predstavlja, nasuprot trešnji sila zemaljskih. I malo laodicejskih adventista razumije da je „dolazak” „Sina čovječjega gdje dolazi na oblaku” bio ispunjen u mileritskoj povijesti.

„Točan dan i čas Kristova dolaska nisu otkriveni. Spasitelj je rekao svojim učenicima da ni sam ne može obznaniti čas svojega drugog dolaska. Ali je spomenuo određene događaje po kojima bi mogli znati kada je njegov dolazak blizu. ‘I bit će znakova’, rekao je, ‘na suncu, i na mjesecu, i na zvijezdama.’ ‘Sunce će pomrčati, i mjesec neće dati svoje svjetlosti, i zvijezde će nebeske padati.’ Na zemlji će, rekao je, biti ‘tjeskoba narodâ, u nedoumici; more i valovi hućat će; ljudima će srca klonuti od straha i od iščekivanja onoga što dolazi na svijet.’”

„I ugledat će Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima nebeskim sa silom i velikom slavom. I poslat će svoje anđele s velikim zvukom trube, i sabrat će njegove izabrane s četiri vjetra, od jednoga kraja neba do drugoga.“

„Znakovi na suncu, mjesecu i zvijezdama ispunili su se. Od toga vremena umnožili su se potresi, oluje, plimni valovi, pošasti i glad. Najstrašnija razaranja, ognjem i poplavom, slijede jedno za drugim u brzom nizu. Strašne nesreće koje se zbivaju iz tjedna u tjedan govore nam ozbiljnim tonovima opomene, objavljujući da je kraj blizu, da će se uskoro po nuždi dogoditi nešto veliko i odlučujuće.“

„Vrijeme milosti neće još dugo potrajati. Bog sada povlači svoju ruku koja je obuzdavala zemlju. Dugo je govorio muškarcima i ženama posredovanjem svojega Svetoga Duha, ali oni nisu poslušali poziv. Sada govori svojem narodu i svijetu svojim sudovima. Vrijeme tih sudova vrijeme je milosti za one koji još nisu imali priliku upoznati što je istina. Gospodin će na njih gledati nježno. Njegovo srce milosrđa ganuto je; njegova je ruka još uvijek ispružena da spasi. Veliko mnoštvo bit će primljeno u tor sigurnosti, koji će u ovim posljednjim danima prvi put čuti istinu.” Review and Herald, 22. studenoga 1906.

Milleritska se povijest u posljednjim danima ponavlja doslovno do posljednjega slova. „Znakovi” koji su obilježili dolazak i povijest prvoga anđela predoznajuju „znakove” koji obilježavaju dolazak i povijest trećega anđela. Svi sveti reformatorski pokreti usporedni su s pokretom trećega anđela u posljednjim danima.

„Božje djelo na zemlji pokazuje, iz naraštaja u naraštaj, zapanjujuću sličnost u svakoj velikoj reformi ili vjerskom pokretu. Načela Božjeg postupanja s ljudima uvijek su ista. Važni pokreti sadašnjega vremena imaju svoju usporedbu u onima iz prošlosti, a iskustvo Crkve u prijašnjim vjekovima nosi pouke od velike vrijednosti za naše vlastito vrijeme.” Velika borba, 343.

Povijest predstavljena silnim anđelom iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja jest povijest trećega anđela, a povijest predstavljena trećim anđelom teče usporedno s poviješću prvoga i drugoga anđela iz mileritske povijesti.

„Bog je porukama iz Otkrivenja 14 dao njihovo mjesto u nizu proročanstava, i njihovo djelo ne smije prestati sve do završetka povijesti ove zemlje. Poruke prvoga i drugoga anđela još su uvijek istina za ovo vrijeme i trebaju teći usporedno s ovom koja slijedi. Treći anđeo objavljuje svoje upozorenje snažnim glasom. ‘Nakon ovoga’, rekao je Ivan, ‘vidjeh drugoga anđela gdje silazi s neba, koji ima veliku vlast, i zemlja se prosvijetli njegovom slavom.’ U toj prosvijetljenosti sjedinjena je svjetlost svih triju poruka.” The 1888 Materials, 803, 804.

Djelo prvoga i drugoga anđela, kojemu je usporedno djelo trećega anđela, također je prikazano u prispodobi o deset djevice.

„Često mi se skreće pozornost na prispodobu o deset djevice, od kojih je pet bilo mudrih, a pet ludih. Ova se prispodoba ispunila i ispunit će se do u najmanju pojedinost, jer se posebno odnosi na ovo vrijeme i, poput poruke trećega anđela, ispunila se i nastaviti će biti sadašnja istina sve do svršetka vremena.“ Review and Herald, 19. kolovoza 1890.

Povijest prikazana u desetom poglavlju knjige Otkrivenja prikazana je kao sedam gromova, a sedam gromova predstavljaju događaje koji su se zbili tijekom povijesti milerita, koja je bila povijest poruka prvoga i drugoga anđela. Sedam gromova također predstavljaju „buduće događaje” koji se zbivaju u posljednjim danima, te se ispunjavaju istim „redosljedom” kao što su se ispunili u povijesti milerita.

„Posebno svjetlo dano Ivanu, koje je bilo izraženo u sedam gromova, bilo je ocrtavanje događaja koji će se zbiti pod porukama prvoga i drugoga anđela. ...“

„Nakon što je ovih sedam gromova izreklo svoje glasove, Ivanu dolazi nalog, kao i Danielu u vezi s malom knjigom: ‘Zapečati ono što je izreklo sedam gromova.’ To se odnosi na buduće događaje koji će biti otkriveni svojim redom.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, svezak 7, 971.

Svi su reformski pokreti međusobno usporedni i trebaju biti dovedeni zajedno „red po red“, kako bi se prikazao završni reformski pokret sto četrdeset i četiri tisuće. Prispodoba o deset djevice prikazuje unutarnje iskustvo Božjega naroda u mileritskom pokretu i u pokretu sto četrdeset i četiri tisuće.

„Prispodoba o deset djevice iz Mateja 25 također prikazuje iskustvo adventnog naroda.“ Velika borba, 393.

Djelo i poruka kako milerita tako i sto četrdeset i četiri tisuće prikazani su trima anđelima iz Otkrivenja 14.

„Imala sam dragocjene prilike steći iskustvo. Imala sam iskustvo u porukama prvoga, drugoga i trećega anđela. Anđeli su prikazani kako lete posred neba, objavljujući svijetu poruku upozorenja, koja se izravno odnosi na ljude koji žive u posljednjim danima povijesti ove zemlje. Nitko ne čuje glas ovih anđela, jer su oni simbol koji predstavlja Božji narod koji djeluje u skladu s nebeskim svemirom. Muškarci i žene, prosvijetljeni Božjim Duhom i posvećeni po istini, objavljuju tri poruke njihovim redom.“ Life Sketches, 429.

Proročki događaji prikazani u desetom poglavlju Otkrivenja predstavljeni su sa sedam gromova. Ti događaji označuju mjesto gdje se božansko sjedinjuje s ljudskim. „Znakovi“ koje je Krist prepoznao u dvadeset četvrtom poglavlju Mateja, trinaestom Marka i dvadeset prvom Luki predstavljaju „znakove“ koji su uveli milleritski pokret i predstavljaju usporedno svjedočanstvo pokretu sto četrdeset i četiri tisuće. Sto četrdeset i četiri tisuće ne kušaju smrti, kako to predstavljaju Henok i Ilija. Jedanaesti rujna 2001., „znak“ koji je Krist označio kao onaj koji obilježava dolazak posljednjega naraštaja zemaljske povijesti, prepoznat je u dvadeset prvom poglavlju Luke. Biti među tom skupinom koju su predstavljali Henok i Ilija, a koja se naziva sto četrdeset i četiri tisuće, zahtijeva da se prepozna „znak“ i sve ono što on predstavlja.

Nakon što je Isus poveo svoje učenike kroz povijest „znakova“ koji su uveli milleritski pokret, zatim je ponovio i proširio svoje povijesno svjedočanstvo uključivši prisodobu koja je predstavljala istu povijest.

I kaza im prisodobu: Pogledajte smokvu i sva stabla. Kad već propupaju, sami od sebe vidite i znate da je ljeto već blizu. Tako i vi, kad vidite da se ovo zbiva, znajte da je blizu kraljevstvo Božje. Zaista, kažem vam, ovaj naraštaj neće proći dok se sve ne ispuni. Nebo i zemlja proći će, ali moje riječi neće proći. Luka 21,29–33.

Isus započinje prisodobu time što utvrđuje razliku između „smokve“, u jednini, i „svih stabala“. „Smokva“ je savezni narod, koji je u posljednjim danima laodicejski adventizam, koji tvrdi da je Božji narod ostatka. Ostala „stabla“ bili su pogani.

„Zapazite prokletstvo smokve, koja predstavlja židovski narod, prekriven lišćem izvanjskog ispovijedanja, ali na njoj se ne nalazi nikakav plod. Prokletstvo je izrečeno nad smokvom, koja predstavlja moralno, misleće, živo biće, proketo od Boga, koje je živjelo kao što su Židovi živjeli četrdeset godina nakon ovoga događaja, a ipak mrtvo. Zapazite, druga stabla, koja predstavljaju neznabošce, nisu bila prekrivena. Bila su bez lišća, ne polažući nikakvo pravo na poznavanje Boga. Njihovo vrijeme donošenja ploda još nije bilo došlo.“ Special Testimonies for Ministers and Workers, number 7, 59–61.

Laodicejski adventizam u posljednjim danima proklet je, jer premda tvrdi da je Božji ostatka, njegovo je ispovijedanje bez ploda. Isus u tom odlomku iznosi dvije međusobno povezane, ali različite misli. On utvrđuje razliku između onih koji se izjašnjavaju kao Božji narod i neznabožaca, koji se ne izjašnjavaju da drže Božji zakon niti posjeduju Duh proroštva, što su obilježja ostatka u posljednjim danima, za koja laodicejski adventizam tvrdi da ih drži. Lišće u posljednjim danima

predstavlja navodno ispovijedanje da su ostatak koji je Ivan prepoznao u knjizi Otkrivenja.

„Poganski je svijet bio predstavljen smokvama bez lišća i bez ploda. Pogani su bili lišeni pobožnosti, kao i Židovi, ali nisu tvrdili da uživaju Božju naklonost. Nisu se hvalili uzvišenom duhovnošću. Bili su slijepi u svakom pogledu za putove i djela Božja. Za njih vrijeme smokava još nije bilo došlo. Oni su još uvijek iščekivali dan koji će im donijeti svjetlo i nadu.” Signs of the Times, February 15, 1899.

Razlikovanje između smokve i ostalih stabala Krist je obilježio još jednim razlikovanjem. Vrijeme kada je smokva trebala potjerati pupove bilo je drukčije od vremena kada su stabla neznabožaca trebala potjerati pupove. U posljednjim danima „crkvama su upućena dva različita poziva“, a prvi glas anđela iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja označava vrijeme kada je trebalo nastupiti pupanje za sto četrdeset i četiri tisuće. „Drugi glas“ iz Otkrivenja 18 predstavlja vrijeme kada su ostala stabla trebala potjerati pupove.

U Kristovo vrijeme Židovi su bili smokva, a neznabošci su bili ostala stabla. U mileritskoj povijesti protestanti su bili smokva, a mileriti su bili ostala stabla. U posljednjim danima laodicejski adventizam jest neplodna smokva koja se uklanja iz Jeruzalema (vinograda), a sto četrdeset i četiri tisuće jesu smokve koje donose rod. Božja druga djeca, koja su još uvijek u Babilonu, predstavljena su kao neznabošci.

„Poganin“ je, po definiciji, „tuđinac“. Poganska su stabla uspavana (mrtva), ne noseći ni pupove ni plod u vrijeme kada smokva propupa i oživi. Uspavano je stablo suho stablo, a kada Pogani budu pozvani da izađu iz Babilona drugim glasom iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja, tada će izabrati držati subotu sedmoga dana i stupiti u savez s Gospodinom.

I neka sin tuđinčev, koji se pridružio Gospodu, ne govori govoreći: Gospod me doista odvojio od svojega naroda; niti neka uškopljenik kaže: Evo, ja sam suho drvo. Jer ovako govori Gospod uškopljenicima koji drže moje subote, i biraju ono što mi je po volji, i drže se mojega saveza: njima ću dati u svojoj kući i unutar svojih zidova mjesto i ime bolje nego sinovima i kćerima; dat ću im vječno ime koje neće biti zatrto. A i sinove tuđinčeve, koji se pridružuju Gospodu da mu služe i da ljube ime Gospodnje, da budu njegovi sluge, svakoga koji drži subotu da je ne oskrvni i drži se mojega saveza, i njih ću dovesti na svoju svetu goru i razveseliti ih u svojem domu molitve: njihove će paljenice i njihove žrtve biti prihvaćene na mojem žrtveniku; jer će se moj dom zvati dom molitve za sve narode. Izaija 56,3–7.

Stranac je „poganin“, a „drugi glas“ poziva ih da izađu iz Babilona, i oni se dovode na Božju svetu goru; tada će to biti Njegova „sveta“ gora, jer će pšenica i kukolj biti odvojeni procesom kušnje prikazanim u povijesti „prvoga glasa“. Kada u posljednje dane dođu na goru Gospodnju, pogani više neće biti stranci ni suha stabla.

Sunce i mjesec pomračit će se, i zvijezde će ustegnuti svoj sjaj. I Gospodin će riknuti sa Siona i pustiti glas svoj iz Jeruzalema; i nebesa i zemlja zadrhtat će; ali Gospodin će biti utočište svome narodu i snaga sinovima Izraelovim. Tako ćete znati da sam ja Gospodin, Bog vaš, koji prebivam na Sionu, svetoj gori svojoj; tada će Jeruzalem biti svet i tuđinci više neće prolaziti kroz njega. Joel 3:15–17.

Uvođenje povijesti u kojoj „drugi glas” poziva drugo Božje stado iz Babilona ima „znakove” koji su bili predoznačeni znakovima mileritskog pokreta. U dvadeset i četvrtom poglavlju Evanđelja po Mateju, trinaestom poglavlju Evanđelja po Marku i dvadeset i prvom poglavlju Evanđelja po Luki izloženo je Kristovo svjedočanstvo koje razmatramo. U svakome od ta tri svjedoka jedan od prepoznatljivih „znakova” jest da će se sile nebeske uzdrmati, ali u Joelovu prikazu „znakova” koji određuju vrijeme kada će Jeruzalem biti „svet”, uzdrmat će se i „nebesa i zemlja.”

Joel prepoznaje savršeno ispunjenje prorečenih „znakova” koji se zbivaju kada je Jeruzalem svet. To je vrijeme kada je Gospod uklonio grijehe sa sto četrdeset i četiri tisuće, a laodicejska crkva prešla u filadelfijski pokret. Tada šesti pokret (Filadelfija) postaje osmi pokret (Filadelfija), koji je od sedam crkava. Tada Crkva vojujuća postaje Crkva pobjednička. Crkva vojujuća oznaka je za Božju crkvu koja se sastoji od pšenice i kukolja. Crkva pobjednička Božja je sveta gora koja je „sveta” i „tuđinci više njome ne prolaze”.

Uvođenje podignutoga stijega, koji je Crkva pobjednica, koji je „osmi koji je od sedmorice”, kada je Jeruzalem „svet”, popraćeno je „znakovima”. Kako bi Isus svom narodu pružio referentnu točku po kojoj će prepoznati „znak” života ili smrti, koji označava pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće, poslužio se drvećem i prirodnim tijekom života jednoga stabla da bi poučio tu krajnje važnu pouku.

„Krist je svome narodu naložio da motri na znakove svojega dolaska i raduje se kad ugleda znamenja dolaska svojega Kralja. ‘Kad se ovo stane zbivati’, rekao je, ‘uspravite se i podignite glave, jer se približuje vaše otkupljenje.’ Uputio je svoje sljedbenike na proljetna stabla koja pupaju te rekao: ‘Kad već propupaju, sami od sebe vidite i znate da je ljeto već blizu. Tako i vi, kad vidite da se to zbiva, znajte da je blizu kraljevstvo Božje.’ Luka 21,28.30.31.” Velika borba, 308.

Kad stabla u proljeće počnu pupati, ljeto je blizu.

Žetva je prošla, ljeto je završilo, a mi nismo spašeni. Jeremija 8,20.

Pupajuća stabla pokazuju da je proljeće, i tada znamo da je ljeto blizu, a upravo se ljeti sabire žetva.

Neprijatelj koji ih je posijao jest đavao; žetva je svršetak svijeta; a žeteoci su anđeli. Matej 13,39.

Žetva je na svršetku svijeta. Kad drveće počne pupati, dužni ste znati da je svršetak svijeta blizu.

„Ne smije se dopustiti da jedna Spasiteljeva izjava poništi drugu. Premda nitko ne zna dana ni časa Njegova dolaska, poučeni smo i obvezni znati kada je blizu. Nadalje, poučeni smo da će za nas zanemariti Njegovo upozorenje te odbiti ili propustiti znati kada je Njegov dolazak blizu biti jednako pogubno kao što je bilo onima koji su živjeli u Noinim danima ne znati kada dolazi potop.” Velika borba, 371.

Nastavit ćemo naše proučavanje dvadeset i prvog poglavlja Evanđelja po Luki u sljedećem članku.

„Vidjela sam da se sile zemlje sada potresaju i da događaji dolaze redom. Rat, i glasovi o ratovima, mač, glad i pošast najprije potresaju sile zemlje, a zatim će glas Božji potresti sunce, mjesec i zvijezde, pa i ovu zemlju. Vidjela sam da potresanje sila u Europi nije, kako neki naučavaju, potresanje sila nebeskih, nego je to potresanje gnjevnih naroda.” Early Writings, 41.